

RAHVUSOOPER
ESTONIA

Operetigala Sulev Nõmmik

9. ja 11. jaanuaril 2011

80

Lavastaja: **Neeme Kuningas**
 Dirigent: **Risto Joost**
 Valguskunstnik: **Neeme Jõe**
 Näitejuht: **Helgi Sallo**
 Kontsertmeister: **Ülla Millistfer**
 Etenduse juht: **Rein Taidla**
 Lavameister: **Karl Mikk**
 Lavakujunduses on kasutatud Rahvusoper Estonia repertuaaris olevate lavastuste dekoratsioonide detaile.

„Sulev Nõmmikuga seostuvad mõlemad teatrimaskid, naerev ja tõsine. Teda kiputakse pidama vaid veidrikult naerutajaks, mahlaka ja rahvapärase ütlemisega koomikuks, kuid lähedastel teatrikolleegidel oli privileeg märgata ka tema võimet ja oskust uurida inimest süvitsi. Tänapäevase etendusega tahame teha sügava kummarduse legendaarsele estoonlasele, heale kolleegile ja sõbrale.

Sest:

Sulev oli nagu laps – uudishimulik ja elavaloomuline marakratt.

Sulev oli nagu Arno – õrn ja lüüriline romantik.

Sulev oli nagu Pipi – hella hingega vaimukas vimkameister.

Sulev oli nagu Don Quijote – tõde otsiv ja ebaõiglust trotsiv rüütel.“

Neeme Kuningas, lavastaja

Vytas – Sulev Nõmmik. Juzelütümase „Mere kaldal“, 1958.

Sulev Nõmmik lõpetas Tallinna Koreograafia- ja Tallinna kultuurhariduskooli (1959) ning jätkas õpinguid lavastaja erialal Leningradi Riiklikus Teatri-, Muusika- ja Kinematograafiainstituudis (1960–1964). Estonia-

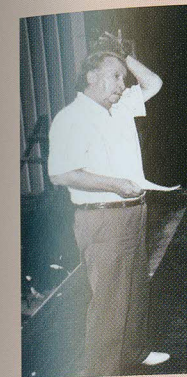
oli Nõmmik tantsija, näitleja, näitejuhi ja lavastajana seotud aastast 1947 kuni oma surmani. Selle aja jooksul jõudsid lavale mitmed publiku südameid võitnud ja aastakümneid repertuaaris püsinud operetid ning muusikalid, mille libretode autoriks või kaasautoriks ta ise oli: Oidi „Muhulaste imelikud juhtumised“ (1962), Raudmäe „Kiri nõudmiseni“ (1965), Valgre ja Raudmäe „Muinaslugu muusikas“ (1967), Leigh’ „Mees La Manchast“ (1971), Straussi „Nahkhiir“ (1973), Vinteri „Suvitajad“ (1977) jpt. Astrid Lindgreni lasteraamatu „Pipi Pikksukk“ ainetel esietendus 1969. aastal Vinteri ja Raudmäe armastatud lastemuusikal, millega on üles kasvanud mitu põlvkonda lapsi. Nõmmiku lavastustest ja filmidest tuttav peenekoeline ja tabav huumor tegi temast legendaarse naljamehe. Sageli esines Nõmmik koos Vello Viisimaa ja Ervin Abeliga televisioonis ja raadios. 1970ndatel sündis Harry Abeli humoreskidest Uduvere vanamees Kärna Äрни, kellele 29. septembril 1974. aastal andis raadioetris hääle ja kuju Sulev Nõmmik. Sellest päevast alates oli Kärna Äрни Eesti publiku oodatuim meelelahutaja estraadilaval, televisioonis ja raadios. Nõmmikule on omistatud ENSV teenelise kunstitegelase tiitel (1976) ja huumoriauhind „Meie Mats“ (1988).

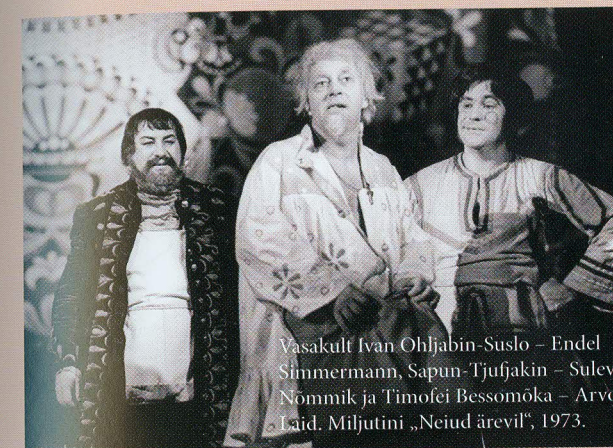
Mordeha – Sulev Nõmmik. Bocki „Viuldaia katusel“, 1989.

Telefilmid:

- „Mehed ei nuta“ (1968)
- „Kuldne palmioks“ (1971)
- „Teatriöö“ (1971)
- „Noor pensionär“ (1972)
- „Jõmm“ (1975)
- „Roosid lõunast“ (1977)
- „Siin me oleme“ (1978)
- „Meie Uduvere“ (1987)

Vinteri „Kevade“ proovis, 1991.

Vasakult Ivan Ohljabin-Suslo – Endel Simmermann, Sapun-Tjušjakin – Sulev Nõmmik ja Timofei Bessomoka – Arvo Laid. Miljutini „Neiid ärevil“, 1973.

Lavastused:

- Oidi „Muhulaste imelikud juhtumised“ (1962, kaaslibretist)
- Raudmäe „Kiri nõudmiseni“ (1965, ka libretist)
- Valgre ja Raudmäe „Muinaslugu muusikas“ (1967, ka libretist)
- Vinteri ja Raudmäe „Pipi Pikksukk“ (1969, ka libretist)
- Dobrzanski „Kuninga loož“ (1969)
- Leigh’ „Mees La Manchast“ (1971)
- Vinteri ja Raudmäe „Neli musketäri“ (1972, ka libretist)
- Straussi „Nahkhiir“ (1973)
- Miljutini „Neiid ärevil“ (1973)
- Oidi ja Raudmäe „Poissmehed“ (1974, ka libretist)
- Frimli ja Stotharti „Rose-Marie“ (1976)
- Muusikalide põimik „Sel õöl“ (1976)
- Vinteri „Suvitajad“ (1977, ka libretist)
- Mitroviči „Röövimine keskööl“ (1978)
- Bacharachi „Töötused, töötused...“ (1979)
- Natschinski „Casanova“ (1981)
- Kálmáni „Montmartre'i kannike“ (1983)
- Lehári „Krahv Luxemburg“ (1986)
- Vinteri „Kevade“ (1991, ka libretist)

Rolle:

Senka (Miljutini „Rahutu õnn“, 1949)
Flores (Kreini „Laurencia“, 1949)
Ants (Arro ja L. Normeti „Rummu Jüri“, 1955)
Dr. Cohen, Printsia adjutant ja Jonny (Kálmáni „Bajadeer“, 1957)
Falstaff (Oranski „Windsori lõbusad naised“, 1958)
Ohvitser („Straussiana“, 1959)
Berko (1959) ja Peniček (1990; Kálmáni „Mariza“)
Jimmy (Kawani „Sensatsioon Londonis“, 1960)
Esindaja (Oidi „Muhulaste imelikud juhtumised“, 1962)
Braunbrück (Raudmäe „Kiri nõudmiseni“, 1965)
Teine mees (1966) ja Harrison Howell (1992, „Suudle mind, Kate“)
Varas (Vinteri ja Raudmäe „Pipi Pikksukk“, 1969)
Peaminister (Dobržanski „Kuninga loož“, 1969)
Sapun-Tjufjakin (Miljutini „Neiud ärevil“, 1973)
Konn (Straussi „Nahkhiir“, 1973)
Aadu (Vinteri „Suvitajad“, 1977)
Bubentsov („Kaks kevadpäeva“, Dunajevski muusika, 1978)
Mister Dobitch ja Eichelberg (Bacharachi „Töötused, töötused...“, 1979)
Maurice (Kálmáni „Montmartre'i kannike“, 1983)
Jencken (Ojakäärü „Maskeraad Ungrus“, 1988)
Mordcha (Bocki „Viulidaja katusel“, 1989)
Lible (Vinteri „Kevade“, 1991)

„Pipi Pikksuka“ esietenduse järgne koosviibimine, 1969.

Käibefraase Nõmmiku filmikulla varamust:

„Mehed ei nuta“
„Kirvest, andke mulle kirvest!“
„Aga praegu on ülesanne number üks: leida paat!“
„Andestust, kas kehakultuuriks vajalikku instrumentaariumi, nagu hantlid ja muud selletaolist, tohib kaasa võtta?“
„Isegi surnuid siin ei austata!“
„Noor pensionär“
„Tuleb jaht või ei tule? Kus on metssead, kus on põdrad?“
„Seltsimees emalendur!“
„Siin me oleme“
„John, lase vesi välja... Autol, loll.“
„Ütle talle, et me oleme Tallinnast, ütle talle, et me maksame...“
„Kui Tallinnasse läheme, lähme kohvikusse ja loomaaeda.“
„Ikkagi inimesel!“

Sulev Nõmmikust:

„Sulev Nõmmik oli lavastajana väga inimlik ja arusaaja. Tal oli palju ideid ja alati oma nägemus, mida ta kunagi peale ei surunud. Kuigi Nõmmik oli napsi- ja naljamees, oli ta väga kergesti haavatav inimene, kui kriitika ei olnud tema suhtes abistav nagu see tihti kipub olema. Nõmmik tegi kõike südamega ja püüdis alati kõige paremat. Kahju, et kõik need ilusad sõnad, mis tema kohta nüüd on öeldud, nagu huumoriklassik, öeldakse ikka siis, kui on hilja.“

Anu Kaal

„Sulev oli balletikoolis minu klassivend ja väga hea sõber. Ta viis mu kokku opereti ja Vello Viisimaaga. Esinesime Vello raadios põllumeeste saadetes, laulsime seal koos kupleesid. Esinesin ka Nõmmiku lavastatud estraadikontsertidel ja televisioonisaadetes. Niisugust meest nagu oli Nõmmik, kahjuks enam pole. Aga vajadus tema järgi kasvab minu arust aastatega.“

Väino Aren

„Nõmmik oli lavastaja, kellega oli kerge ja raske. Ta andis sulle suuna kätte, saatis teeotsani, andis ruumi ja lasi ise edasi teha. Ta ei siblinud niisama nina all, et tee nii ja nii. 1971. aastal, kui Nõmmik lavastas „Mees La Manchast“, olid nad Otsaga ju nii erinevad. Sulev seda ei peljanud. Ots võinuks Nõmmikut mitte kuulata ja teha oma rolli ise valmis. Aga ta kuulas! Ma nägin, kuidas Nõmmik laskus piltlikult öeldes nagu põlvedele, rääkis suurmeistriga nagu lapsega. Ja kuidas Ots lavastajat tähelepanelikult kuulas... Ajaloolisest aspektist on väga olulised need kontsertide ja etenduste salvestused, mida Sulev televisioonile tegi. See on Nõmmiku tõeline missioon, jätta Estonia näitlejatest elav jälj ja säilitada andeid. Kas Sulev sel ajal ise sellele üldse mõtles? Ma arvan, et talle lihtsalt meeldis teha.“

Helgi Sallo

RAHVUSOOPER ESTONIA

Estonia puiestee 4, 10148 Tallinn

Piletite tellimine E–P 10.00–18.00, tel 683 1260

Piletikassad E–P 11.00–19.00, tel 683 1215

Piletid müügil ka Piletimaailmas ja Piletilevis

info@opera.ee

www.opera.ee